[1]विश्वोट्, [2]अनड्वान्-अनड्वाहौ-अनड्वाहः; — —
[3]ऊढम्-[4]कल्पनापोढः-[5]प्रौढः-ऊढवान्, वाहितः, विवक्षितः, वावहितः-तवान्;
[6]वहः-वहनः-वाहः, [7]कूलमुद्वहः[A], वहः, [8]भारवाही, [9]प्रवाहणः; [10]ऋषीवहः,
कपीवहः, मुनीवहः, [11]वावहिः, वाहः, विवक्षुः, वावहः;
प्रणिवोढव्यम्, वाहयितव्यम्, विवक्षितव्यम्, वावहितव्यम्;
[12]प्रणिवहनीयम्, वाहनीयम्, विवक्षणीयम्, वावहनीयम्;

---

1. विश्वं वहतीत्यर्थे क्विपि सम्प्रसारणपूर्वरूपगुणढत्वादिकेषु रूपमेवम्।
2. अनः वहतीत्यर्थे 'अनसि **वहेः**' इति क्विपि, 'डश्चानसः' (द्रष्टव्या द. उ: 9-107) इति अनश्शब्दान्त्यवर्णस्य उकारे रूपमेवम्। '**सावनडुहः**' (7-1-82) इति नुम्।
3. क्तप्रत्यये सम्प्रसारणढत्वष्टुत्वढलोपदीर्घादिषु रूपमेवम्। एवं क्त्वाक्तिन्प्रभृतिष्वपि।
4. कल्पनायाः अपोढः इति वृत्तौ 'अपे**तापोढ**—' (2-1-38) इति क्तान्तेन पञ्चमीसमासः।
5. '**प्रादूहोढोढ्ये**षैष्येषु' (वा. 6-1-89) इति वृद्धिः। एवं **प्रौढिः** इति क्तिन्नन्तेऽपि ज्ञेयम्।
6. **वह** इत्यत्र पचाद्यच्। **वहनः** इति तु सारथ्यादिवाचकं पदं 'कृत्यल्युटो बहुलम्' (3-3-113) इति बहुलग्रहणात् कर्तरि ल्युटि बोध्यम्।
7. कूलं उद्वहतीति वृत्तौ उत्पूर्वात् **वहेः** 'उदि कूले रुजि**वहोः**' (3-2-31) इति खश्। खित्त्वात् नुम्। शित्त्वात् शपि तस्य 'अतो गुणे' (6-1-97) इति पररूपम्।
8. भारं वहतीति **भारवाही**। णिनिप्रत्ययान्तमिदम्।
9. प्रपूर्वकात् ण्यन्तात् **वाहयतेः** नन्द्यादित्वात् कर्तरि ल्युः। 'कृत्यचः' (8-4-29) इति णत्वम्, इति **केचित्**। वस्तुतस्तु 'णेर्विभाषा' (8-4-30) इति प्राप्तं पाक्षिकं णत्वं बाधित्वाऽत्र संज्ञात्वात् 'पूर्वपदात् संज्ञायां—' (8-4-3) इति नित्यं णत्वमिति बोध्यम्।
10. 'इको **वहे**ऽपीलोः' (6-3-121) इति इगन्तस्य पूर्वपदस्य पीलुवर्जितस्य **वहे** उत्तरपदे दीर्घो भवति।
11. '**सासहिवावहि**'—(वा. 3-2-171) इति निपातनात् यङन्तात् कर्तरि किः किन् वा प्रत्ययः। द्वित्वादिकं बोध्यम्।
12. '**नेर्गदनदपतपदघुमास्यतिहन्तियातिवातिद्रातिप्सातिवपति**वहति—' (8-4-17) इत्यादिना उपसर्गस्थात् निमित्तादुत्तरस्य **नेः** णत्वं बोध्यम्।

A. 'उत्तीर्णो वा कथं भीमाः सरितः **कूलमुद्वहाः**।' भ. का. 6-96.